

Det næste Afsnit som sættes under Forhandling bestod af § 26 Nr. 37—39 (se Till. A. Sp. 155—160) og af § 27 I. og III. a. b. c. d. 1—7 (se Till. A. Sp. 159—160 og 161—64) med de dertil hørende Endringsforslag (se Till. B. Nr. 126 Sp. 577—578 jfr. samlesteds Nr. 190—192 Sp. 521—524 og Nr. 202 Sp. 535—536), samt Underendringsforslag under Nr. 4 af Buch, S. P. Christensen, S. Madsen og Lange.

Ordføreren (Berg): Det eneste Endringsforslag angaar Lønningstillægs spørgsmaalet, idet Flertallet — ikke det sædvanlige Flertal under Nr. 2, men et større Flertal paa 12 Medlemmer — foreslaar at sætte Maximalgrænsen ned til 4,400 Kr. Man har iøvrigt med Hensyn til Beregningen af Lønningstillæget nogle Overveielser at gjøre i Udvalget, da man efter Betenkningens Afgivelse har modtaget nogle nærmere Oplysninger fra den høitærede Finantsminister, saa at man har maattet forbeholde sig, hvilket Forslag man med Hensyn til Anvendelsen af dette Belsøb endelig vil stille. Med Hensyn til Procentens Størrelse osv. maa man forbeholde sig at stille Forslag til 3die Behandling. Derimod har man troet, da man kunde opnaa saa stor Enighed i Udvalget angaaende Maximalgrænsen, at det vilde være rigtigt at tage denne Afstemning ind under 2den Behandling, da man derigjennem havde Folkethingets Anskuelse af dette Hovedspørgsmaal, der vil faae en Del Indflydelse paa Finantsudvalgets senere Overveielser. Som det vil ses af Betenkningen, har Udvalget været tilbøjelig til ved Fastsættelsen af denne Maximalgrænsen at rette nogle enkelte Uregelmæssigheder, som fandt Sted ved Fastsættelsen af denne Grænsen ifjor, idet der er enkelte Lønninger — meget faa — som staa med nogle Daler over 2,000 Daler, og som ikke efter Bogstaven i Bestemmelserne for indværende Finantsaar fik tildeelt noget Lønningstillæg, hvorimod de, der havde nogle Kroner mindre, fik et saadant, altsaa indtil 400 Kr., og derved kom til at staa, uagtet de efter de almindelige Regler hørte til en lavere Lønningsskalse, med en ikke ubetydelig højere Lønning end de andre, for enkelte af disse Bedkommende 368 Kr. højere. Denne Anomali vil kunne rettes ved den Bestemmelse, vi have foreslaaet. Altsaa forbeholdende os iøvrigt nærmere Forslag efter fornyet Overveielse af dette Spørgsmaal, har man troet at burde henstille til Thinget at gaa med Udvalgets Flertal i dette Spørgsmaal, som her er nævnt under Nr. 126. Der er et enkelt Spørgsmaal under § 27 angaaende Vedligeholdelsen af Gaderne paa Gammelholm. Med Hensyn dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget er tilfredsstillet ved den Skrivelse, som den høitærede Minister har tilstillet det angaaende dette Spørgsmaal, og haaber, at det skal lykkes Ministeren at naae Enden paa denne gamle Sag, og

om det ikke kan ske ad Forhandlingens Vej paa rimelig Maade, da saaledes, at der forelægges os det af den meget ærede Minister bebudede Lovforslag om denne Sag i næste Samling.

Scavenius: Som det høie Thing vil se, har en Del af Mindretallets Medlemmer sluttet sig til Flertallet i Spørgsmaalet om Maximalgrænsen for Lønningstillæget. Man vil erindre, at det var et af de store Stridsspørgsmaal ifjor, og at Enighed tilsidst opnaaedes i denne Sag paa det Grundlag, at Lønningstillæget skulde opføres paa Finantsloven, og at der skulde gives Lønningstillæg til Embedsmænd, der havde indtil 2,000 Rd. i Gage. De 4 Medlemmer af Mindretallet, som her have sluttet sig til Flertallet, mene, at saalænge dette Lønningstillæg staa som noget aldeles Midlertidigt, og det som Følge deraf staa opført paa Finantsloven, er der ikke tilstrækkelig Grund til, naar ikke ganske særegne Forhold eller Grunde skulde komme tilstede, da væsentlig at fravige, hvad vi bleve staaende ved ifjor. Vi have derfor været med til at foreslaa den lille Rettelser i det ifjor Vedtagne, som gaar ud paa at sætte Maximalgrænsen til 4,400 Kr. Hvad det Forbehold angaar, som er taget, til 3die Behandling nærmere at tage under Overveielse, hvorvidt man skulde gaa ind paa det System, som den høitærede Finantsminister har foreslaaet os i sit Nr. 1, da vil jeg blot paa disse 4 Medlemmers Vegne udtale, at vi ikke saa bestemt som det øvrige ærede Flertal vilde have taget det ind i vor Afstemning i Dag, at vi ikke kunne finde os i, at den Hovedsum, der bliver bevilget til disse Lønningstillæg, ikke skulde kunne overskride, hvad der blev bevilget ifjor.

Jørgensen: Som ærede Medlemmer vilde se, er der 3 af Finantsudvalgets Medlemmer, der ikke have tiltraadt Endringsforslaget under Nr. 126, og jeg skal tillade mig paa deres Vegne at sige et Par Ord. Vi have ment, at det korrekte Forslag var det, som den høitærede Regjering har fremsat, nemlig at yde et midlertidigt Tillæg til alle Embedsgager, indtil henimod de største. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at naar Tillæget fremtræder som et ligefremt Dyrtidstillæg, hvad det her gjør, idet Ingen kan opnaa et højere Tillæg end 300 Kr., og det altsaa nærmest maa betragtes som et Tillæg, der gives paa Grund af Jorddyrelsen af Livsforbrødenhederne, af det, der hører til den materielle Existens, saa er det forekommet os, at disse Ting maa være bleve dyrere lige saa vel for den ene som for den anden, og at der derfor, naar man giver et saadant Tillæg, ikke kan siges at være nogen Grund til at standse der, hvor Flertallet har foreslaaet at standse. Vi have derfor troet at stille os rigtigt ved at fastholde det Grundlag, som Regjeringen har foreslaaet. Jeg tror ved Siden af dette at turde ud-